

Je možné riadiť biologické hodiny?

- editor007 | 21. června 2024

SVĚT: Dlh sa verilo, že vnútorné biologické hodiny (aj na bunkovej úrovni) je možné zrýchliť alebo spomaliť, no v žiadnom prípade ich nemožno zastaviť, alebo ešte menej spustiť v opačnom smere. Výskum uskutočnený V. Šerbakovom naznačuje opak.

V tomto aspekte je zaujímavé aj tvrdenie Woodringa Wrighta, profesora molekulárnej biológie na Texaskej univerzite v Dallase, že biologické hodiny, ktoré počítajú dĺžku nášho života, možno zastaviť a zachovať tak mladost na dlhý čas.

Tento objav okomentoval kandidát biologických vied A. Špakov takto: „Pred niekoľkými rokmi sa ukázalo, že ľudské a zvieracie bunky starnú v dôsledku zmenšenia veľkosti chromozómov (vnútrobunkových elementov obsahujúcich dedičnú informáciu). Aby telo predčasne nezomrelo, príroda mu poskytla jedinečný proteín (enzým telomeráza), ktorý neustále dopĺňa stratené „kúsky“ chromozómov. Proteín sa najaktívnejšie prejavuje v rastúcich, vyvíjajúcich sa organizmoch a ku koncu obdobia určeného prírodou oslabuje a dokonca úplne zmizne.

Profesorovi Wrightovi a jeho kolegom sa podarilo sfunkčniť tento proteín po tom, čo jeho činnosť prestala fungovať, čiže opäť začal dopĺňať zdanlivo nenávratne stratené „kúsky“ chromozómov, a tým prispievať k omladzovaniu zúbožených buniek. Netreba dodávať, že omladenie znamená obnovenie obranyschopnosti! A odtiaľto je čo by kameňom dohodil k vyliečeniu aj nevyliečiteľných chorôb...“

Pravda, tento objav má ešte ďaleko od praktického využitia. Wrightovi sa totiž podarilo predĺžiť život len niektorým bunkám, a tých je v ľudskom tele asi 200 druhov. Urobil sa však jeden krok týmto smerom. A čo je najdôležitejšie, samotní vedci verili, že omladenie tela a výrazné zvýšenie priemernej dĺžky života sú celkom možné. Človek sám obmedzuje dĺžku svojho života už len tým, že nemôže prekročiť určitú vekovú hranicu.

O prítomnosti určitých „biologických hodín“ v tele svedčí aj fenomén progémie - predčasného starnutia organizmu, ktorý sa vyskytuje u detí aj dospelých. V súčasnosti je vo svete známych viac ako 200 prípadov tohto zriedkavého ochorenia. To najmä zdôrazňuje dôležitosť výskumu v oblasti riadenia vlastných „biologických hodín“, pretože vtedy sa ľudia naučia nielen liečiť takéto choroby, ale aj výrazne predĺžiť svoj vlastný život.

Veda už vie o starcoch, ktorí žili približne 150 rokov. A súdiac podľa biblických patriarchov to zďaleka nie je limit. Podľa starých kroník faraóni „božskej dynastie“ a starí králi Mezopotámie tiež vládli svojmu ľudu stovky rokov. Nositeľ Nobelovej ceny, veľký fyziológ Ivan Pavlov veril, že človek môže žiť najmenej 140 rokov. Ďalší laureát Nobelovej ceny Ilja Mečnikov po vykonaní výskumu dospel k záveru, že 300 rokov života vôbec nie je hranica. Iní vedci dávajú ešte dlhšiu očakávanú dĺžku života (napríklad Mayer - až 1000 rokov).

Moskovský vedec I. Filimonenko sa domnieva, že dôvodom prudkého poklesu strednej dĺžky života je rádioaktívny draslík, ktorého bolo v predchádzajúcich dobách obsiahnutého 179-krát menej. Jeho vypočítaná dĺžka života v predpotopných časoch bola 12 250 rokov. A to je úplne v súlade s biblickými údajmi.

Ak si pamätáme, Biblia tiež uvádza prudký pokles priemernej dĺžky života po veľkej potope. A ak je to spojené so zvýšením rádioaktivity, nebol to jadrový konflikt, ktorý zničil najstaršie civilizácie, najmä preto, že nepriame archeologické údaje, ako aj niektoré staroveké texty presne toto naznačujú?

Odtiaľto môžeme vyvodiť ďalší zaujímavý záver: pokračovaním jadrových testov, prevádzkovaním jadrových elektrární, vytváraním úložísk jadrového odpadu si skracujeme vlastný život.

Za ďalšie dôvody ovplyvňujúce dĺžku života považuje vedkyňa vymiznutie ambrózie (tzv. „jedla bohov“) z našej stravy, prechod na vyprázané a mäsité jedlá, nárast počtu stresových situácií a strata duchovného spojenia človeka s vesmírom. Moderná medicína si vďaka najnovším vedeckým pokrokom dáva za cieľ dosiahnuť priemernú dĺžku života 100 a potom 150 rokov.

Vznikla dokonca celá veda – gerontológia, zaoberajúca sa otázkami zvyšovania strednej dĺžky života, a čím viac vedcov tento problém skúmalo, tým viac nadobudli presvedčenie, že zásoby ľudského tela sú kolosálne. Vo svetle týchto štúdií bol hormón cytokitín objavený v roku 1955 Skoogom, profesorom na University of Wisconsin, USA. A už v rokoch 1957 – 1958 americkí a nemeckí vedci zistili, že pomocou tohto hormónu je možné oddialiť starnutie.

Ruskí vedci zašli ešte ďalej. Profesor O. Kulaeva spolu s pracovníkmi laboratória Ústavu fyziológie rastlín pomenovaného po K.A. Timiryazevovi a vedcami z Puškinovej pobočky Ústavu bioorganickej chémie Ruskej akadémie vied dokázali izolovať proteín, ktorý v kombinácii s cytokitínom reguluje činnosť genetického aparátu a omladzuje bunky.

Výskum v oblasti gerontológie ukázal, že človek zomiera bez využitia všetkých telesných rezerv. Predĺžia chemické úpravy výrazne životnosť? Ved' nie nadarmo príroda spočiatku obmedzovala dlhú životnosť človeka. Alebo skôr človek sám obmedzil svoj život tým, že stratil stav harmónie s Vesmírom a prijal „danaánske dary“ nepriateľskej sily.

Skúsenosť s ovplyvňovaním chrbtice zlepšuje omladenie organizmu. Ukázalo sa, že ak použijete špeciálne vybavenie na ovplyvnenie chrbtice pomocou špeciálnych energetických signálov, začne sa aktivácia neurónov, ktoré vyvolávajú omladzovacie procesy. Predpokladá sa, že určitá frekvencia terapeutického elektrického signálu rezonuje s určitou frekvenciou génov zodpovedných za omladenie...

ZDROJ: OZ Biosféra klub